

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.475 van 10 december 1996
in de zaak A. 68.415/X-6456.**

In zake : Colette VANHOORNEWEDER,
wonende te VLISSEGEM,
Molendreef 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Colette VANHOORNEWEDER op 4 april 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het K.B. nr. 1004 van 5 december 1995 (B.S., p. 2742, 7 februari 1996) inzoverre het bepaalt : (...)
'wordt de beroepsonderofficier van wie de naam volgt op 27 juni 1995 aangesteld in de graad van Vaandrig-ter-Zee tweede klasse aanvullingsofficier, en in het korps van de officieren diensten ingeschreven : HOLLEVOET, K.'";

Gezien het verzoekschrift dat Colette VANHOORNEWEDER op 4 april 1996 heeft ingediend om als voorlopige maatregelen en als dwangsom te bevelen :

"1. Verbieden dat K. HOLLEVOET op enige wijze aan de heden door haar gevolgde officiersvorming blijft deelnemen;

2. Verbieden dat K. HOLLEVOET benoemd wordt in de graad van Vaandrig ter Zee Tweede klasse (2VZ) en dat de Raad van State het respect voor deze voorlopige maatregel tevens concretiseert door een dwangsom op te leggen zowel aan verwerende partij als aan tussenkomende partij. Voor de concrete modaliteiten met name omvang, tijd enz. ... schikt verzoekster zich naar de wijsheid van Uw Raad. Een principiële dwangsom van 100.000 BEF bij overtreden van het verbod lijkt verzoekster redelijk te zijn;

3. Verbieden dat K. HOLLEVOET bekleed wordt of blijft met de graad van Eerste Meester-Chef;

4. Gebieden dat K. HOLLEVOET het ambt van onder-officier uitoefent, dat zij bekleedde alvorens de officiersvorming te volgen en deze bijkomende maatregelen dienen ook vergezeld te worden door een andere eenmalige dwangsom van 100.000 BEF in geval van niet eerbiediging";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, en van Luitenant-kolonel J. GOVAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. In 1991 stelt verzoekster voor de eerste maal haar kandidatuur om deel te nemen aan vergelijkende examens met het oog op haar overgang van het kader der beroepsonderofficieren (B00) naar het kader der aanvullingsofficieren (G0). Zij wordt door het selectiecomité niet batig gerangschikt.

1.2. In 1993 stelt verzoekster voor de tweede maal haar kandidatuur met het oog op haar overgang naar het kader der aanvullingsofficieren (G0). Zij wordt door het selectiecomité niet batig gerangschikt.

1.3. In de bijlage C van de instructie JSP-A WERV Nr 137A van 4 februari 1994 van de Divisie Personeel van de Generale Staf van de Krijgsmacht worden de overgangen van de beroepsonderofficieren (B00) naar de aanvullingsofficieren (G0) geregeld. Voor het korps van de "diensten" van de zeemacht wordt één plaats opengesteld voor de kandidaten die voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal.

1.4. Op 18 februari 1994 vraagt verzoekster om deel te nemen aan de wedstrijd van 1994 met het oog op haar overgang naar de aanvullingsofficieren. Zij stelt zich kandidaat in het korps van de "diensten".

Haar dienstoverste adviseert haar aanvraag "gunstig" met de vermelding "Gezien zijn wijze van dienen is deze B00 geschikt om dienst te doen als G0 - zeer goed". De eenheidscommandant en de korpscommandant van verzoekster geven hetzelfde "gunstig" advies.

1.5. Op 22 februari 1994 vraagt Karine HOLLEVOET, eerste meester in het kader van de beroepsonderoffi-

cieren van de zeemacht, om deel te nemen aan de wedstrijd van 1994 met het oog op haar overgang naar de aanvullingsofficieren. Zij stelt zich eveneens kandidaat in het korps van de "diensten".

Haar eenheidscommandant adviseert haar aanvraag "gunstig" met de vermelding "Gezien zijn wijze van dienen is deze B00 geschikt om dienst te doen als GO - zeer goed". De korpscommandant van Karine HOLLEVOET geeft hetzelfde "gunstig" advies.

1.6. In artikel 5 juncto artikel 6, 2., c), van het koninklijk besluit van 25 maart 1994 wordt het maximum aantal beroepsonderofficieren die kunnen worden opgenomen als aanvullingsofficier, voor het vergelijkend examen van het jaar 1994, in het korps van de officieren van de diensten van de zeemacht, voor de kandidaten die voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, bepaald op één. In de aanhef van dit koninklijk besluit wordt, onder meer, verwezen naar artikel 40ter van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst. Het koninklijk besluit van 25 maart 1994 wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 april 1994.

1.7. Op 9 september 1994 maakt het selectiecomité de volgende klasseringstabel op voor de overgang van de beroepsonderofficieren naar het kader van de aanvullingsofficieren :

KANDIDATEN	EERSTE TAAL /30	ANCIENNITEIT Datum /10	WAARDE /60	TOTAAL /100	KL
K. HOLLEVOET	19,75	280278 10	51,16	80,91	1
E. ZEEBROEK	18,25	260782 8	47,76	74,01	3
C. VANHOORNEWEDER	17,50	200779 10	48,16	75,66	2
B. CORDY	15,25	200782 8	44,1	67,35	4

Eerste meester HOLLEVOET wordt als eerste gerangschikt en wordt als enige voorgesteld voor de overgang van beroepsonderofficier naar het kader van de aanvullingsofficieren.

Met een nota van 28 september 1994 (NAVCENPERS 8210) zendt de Directie Personeel van de Staf van de Zeemacht de klasseringstabel en de lijst van de voorgestelde kandidaten aan de Divisie van het Personeel van de Generale Staf.

1.8. Op 19 oktober 1994 "beslist" kapitein-commandant HONOREZ van de Divisie Personeel dat eerste meester HOLLEVOET batig gerangschikt werd. Op 24 oktober 1994 ondertekent eerste meester HOLLEVOET deze "beslissing" voor kennisneming.

1.9. Op 26 oktober 1994 ondertekent verzoekster op het model B waarmee zij haar kandidatuur heeft ingediend de mededeling "niet batig gerangschikt, Ref. NAVCENPERS 8210 van 28 Sep 94" voor kennisneming.

1.10. Op 26 oktober 1994 vraagt verzoekster met een model B een "inlichting nopens een beslissing". Zij verwijst hierbij naar de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Zij stelt dat zij op 24 oktober 1994

in kennis werd gesteld van de beslissing betreffende haar deelname aan de wedstrijd overgang beroepsonderofficier naar het kader der aanvullingsofficieren, dat op het document zich onder de beslissing JSP-A/C de vermelding "Non-Classé en ordre utile Niet batig gerangschikt" aangevuld met de tekst "ref NAVCENPERS 8210 van 28 Sep 94" bevond, dat de nota NAVCENPERS 8210 van 28 september 1994 zich niet bij de zending bevond. Zij voert aan dat de hiërarchische overheid het artikel dient te vermelden van het wettelijk of reglementair voorschrift waarop de beslissing gebaseerd is en dat de openbaarheid van bestuur het recht voorziet om een bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te ontvangen. Verzoekster vraagt een afschrift van het ontbrekende document en van de eventuele bijlagen te mogen ontvangen.

De korpscommandant van verzoekster geeft het volgende "gunstig" advies met betrekking tot het verzoek om inlichtingen :

"Indien JSP-A/C er mee akkoord gaat kunnen we een kopij van de nota NAVCENPERS 8210 van 26 Sep 94 aan belanghebbende overhandigen".

1.11. Op 3 november 1994 start eerste meester HOLLEVOET de vorming van kandidaat-aanvullingsofficier.

1.12. Luitenant-kolonel van het Vliegwezen BAYET van de Divisie Personeel van de Generale Staf gaat in op het verzoek van 26 oktober 1994 en stelt :

"1. De wettelijke refertes van de beslissing zijn :
a. Reg A16, D1, Art 40 bis, § 1, 7°
b. Reg A16, D3, Art 91
2. In bijlage fotocopij van de nota NAVCENPERS 8210 van 28 Sep 94".

Op 6 december 1994 ondertekent verzoekster deze mededeling voor kennisneming.

1.13. Op 23 januari 1995 dient verzoekster een verzoekschrift tot nietigverklaring, een verzoekschrift tot schorsing en een verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom in (zaak A. 61.990/X-4783).

De Raad van State verwerpt met het arrest nr. 52.975 van 18 april 1995 de vordering tot schorsing, de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom.

1.14. Op 5 december 1995 ondertekent de Koning het koninklijk besluit nr. 1004. Artikel 4 van dit besluit luidt als volgt :

"De beroepsonderofficier van wie de naam volgt wordt op 27 juni 1995 aangesteld in de graad van vaandrig-ter-zee tweede klasse aanvullingsofficier, en wordt in het korps van de officieren van de diensten ingeschreven : HOLLEVOET K."

In de aanhef van dit koninklijk besluit wordt verwezen naar de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid het artikel 40 quinquies, en naar het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid het artikel 94, § 2.

1.15. Bij koninklijk besluit nr. 1211 van 3 juni 1996 wordt de aangestelde vaandrig-ter-zee tweede klasse kandidaat aanvullingsofficier Karin HOLLEVOET op 27 december 1995 benoemd in de graad van vaandrig-ter-zee tweede klasse aanvullingsoffier in het korps van de officieren technici. Dit koninklijk besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 juli 1996.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen exceptie slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de grondvoorwaarden vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij ter zake stelt :

"De heden bestreden beslissing is louter bij uittreksel gepubliceerd in het Staatsblad. Geen enkele individuele betekening is geschied. Aan verzoekster wordt de formele motivering niet medege-deeld. Pas na het neerleggen van het administratief dossier ter Griffie zal verzoekster kunnen nagaan om welke redenen K. HOLLEVOET werd aangesteld en in-geschreven. Verzoekster kan aldus niet nagaan of K. HOLLEVOET de vereiste vorming heeft gevolgd. Evenmin kan ze nagaan welke proeven werden afgelegd (waar, wanneer, hoe, ...?). De formele motiveringswet beoogt precies de verzoeker in de mogelijkheid te

stellen om alle grieven in het aanvankelijk verzoekschrift aan te voeren. Verzoekster wordt beroofd van dit grondrecht.

Het middel is kennelijk gegrond";

3.1.2. Overwegende dat luidens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen het bestreden besluit "uitdrukkelijk" en "afdoende" dient te worden gemotiveerd; dat uit het dossier blijkt dat het bestreden koninklijk besluit van 5 december 1995 "uitdrukkelijk" werd gemotiveerd; dat in de aanhef van dit besluit verwezen wordt naar de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid het artikel 40 quinquies, en naar het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid het artikel 94, § 2; dat de vraag dient gesteld of de motivering ook "afdoende" is; dat vastgesteld dient te worden dat artikel 40 quinquies van de wet van 27 december 1961 bepaalt dat de Koning de onderofficieren, kandidaat-aanvullingsofficieren, kan aanstellen in de graad van onderluitenant (vaandrig-ter-zee tweede klasse) wanneer zij met goede uitslag de vormingscyclus waarvan sprake in artikel 40 quater hebben gevolgd, en dat artikel 94, § 2, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 bepaalt dat de kandidaat-aanvullingsofficier door de Koning wordt aangesteld in de graad van onderluitenant wanneer hij met goed gevolg de vormingscyclus bedoeld in artikel 93, § 1, heeft doorlopen; dat verzoekster erop wijst dat de bestreden beslissing "louter bij uittreksel is gepubliceerd in het Staatsblad" en dat "geen enkele individuele betekening is geschied"; dat zij de bekendmaking en de betekening van het bestreden besluit bekritiseert doch

in haar uiteenzetting niet aantoonde dat de motivering niet "afdoende" is; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert, eerste onderdeel, de schending van artikel 40 bis, § 1, 7, van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, tweede onderdeel, de schending van artikel 91, §§ 1, 2, en 3 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, derde onderdeel, de schending van artikel 30 van het ministerieel besluit van 14 november 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, vierde onderdeel, machtsoverschrijding en onbevoegdheid; dat zij stelt :

"0. Verzoekster heeft in hoofdstuk V betiteld 'NOPENS DE ONTVANKELIJKHEID DER MIDDELEN' aangetoond dat ze ter ondersteuning van een grief op ontvankelijke wijze de onregelmatigheden van deelbeslissingen kan aanvoeren. Deze onregelmatigheden dienen o.v. de exceptie van het art. 159 (Gec. W. R.v.St.) ambtshalve opgeworpen te worden. Het bestreden K.B. dient aldus vernietigd te worden, omdat voorafgaandelijke akten geen toepassing mogen verkrijgen.

1. De rangschikking van de kandidaten geschiedt volgens de regels door de Koning vastgelegd. De Koning belast een selectiecomité per Krijgsmachtdeel een rangschikkingstabel op te maken. De Minister van Landsverdediging bepaalt de samenstelling van deze selectiecomités en richt ze op. De bijlage C aan de Instr JSP-A/C werv 137 A van 04 Feb 94 bepaalt in haar 'Afdeling 4 : coördinatie van de administratieve taken' dat 'de jury een exemplaar van het procesverbaal overmaakt aan JSP' (Adm. St., X-4.783, n 4).

2. Het administratief stuk n 14 (X-4.783) vormt de 'P.V.' van het comité voor de proeven 1993. Evenwel wordt in het administratief dossier X-4.783 (= sessie 1994) geen enkel PV, getekend EN gedagtekend door de leden van een selectiecomité 1994, neergelegd.

3. Verzoekster is derhalve in de onmogelijkheid na te gaan wie het selectiecomité 1994 heeft opgericht, wie deel uitmaakt van het selectiecomité 1994, wie

effectief vergaderd heeft en wie desgevallend de rangschikkingstabel heeft opgemaakt. Zij kan dan ook niet uitmaken of de samenstelling, opgelegd door de Minister bij artikel 30 van het M.B. van 14 november 1963, geëerbiedigd werd.

4. Het middel is derhalve ontvankelijk en gegrond : de miskende bepalingen stellen immers dat alleen een rechtmatig samengesteld selectiecomité een rangschikking kan opstellen en het kan voorstellen aan de Minister middels een omstandig proces-verbaal.

5. De mogelijkheid bestaat dat ondertussen de bestreden beslissingen zullen ingetrokken worden. Er zijn immers vele precedentes. In een schrijven van 17 juni 1994 heeft de Minister aldus opnieuw beslist 'de beslissing van de deliberatiecommissie (KMS) in te trekken' omdat 'er kan geen PV van de deliberatiecommissie voorgelegd worden (...)'. Verzoekster meent dat haar zienswijze en haar bezorgdheid dus door de Minister kunnen gedeeld worden.

6. Het nieuw middel, opgebouwd na inzage van het administratief dossier X-4.783, is dus ontvankelijk en gegrond. Verzoekster heeft het op ontvankelijke wijze aangevoerd in de memorie van wederantwoord X-4.783.

7. Het heden bestreden akte K.B. n 1004 is uiteraard behept met dezelfde grief. K. HOLLEVOET kan niet aangesteld worden in een officiersgraad noch ingeschreven worden in een officierenkorps, vermits verzoekster heeft aangetoond dat de voorafgaandelijke 'selectie' en 'aanduiding/aanwijzing' van K. HOLLEVOET behept is met een evidente machtsoverschrijding";

3.2.2.1. Overwegende dat artikel 40bis, § 1, 7°, van de wet van 27 december 1961 luidt als volgt :

"§ 1. Kan, op zijn aanvraag, door de Minister van Landsverdediging als kandidaat-aanvullingsofficier worden aanvaard, de beroepsonderofficier die de volgende voorwaarden vervult :

(...)

7° nuttig gerangschikt zijn met het oog op het begeven van het aantal plaatsen dat overeenkomstig artikel 40ter wordt vastgesteld, volgens de regels die de Koning bepaalt";

dat artikel 91 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 luidt als volgt :

"§ 1. Bij elk krijgsmachtdeel en bij de medische dienst wordt een selectiecomité opgericht dat ermee belast is de kandidaten die geslaagd zijn in het examen over de taalkennis bedoeld in artikel 40bis,

§ 1, 6° van de wet van 27 december 1961 te rangschikken met het oog op hun aanvaarding als kandidaat-aanvullingsofficier, ter uitvoering van artikel 40bis, § 1, 7° van dezelfde wet.

De Minister van Landsverdediging bepaalt de samenstelling van deze selectiecomités.

§ 2. Voor het opmaken van de in § 1 bedoelde rangschikking, houdt het comité rekening met :

- 1° de dienstanciënniteit;
- 2° de waarde van de kandidaat;
- 3° de uitslag van het examen over de taalkennis bedoeld in artikel 40bis, § 1, 5° van de wet van 27 december 1961.

Er wordt een rangschikkingstabel opgemaakt met inachtneming van het bij artikel 40ter van dezelfde wet bepaald aantal.

§ 3. Het selectiecomité neemt de kandidaten in aanmerking met inachtneming van de opgestelde rangschikking en van het aantal beschikbare plaatsen per korps en per taalstelsel.

(...)"

dat verzoekster in haar verzoekschrift tot schorsing onvoldoende duidelijk omschrijft waarom artikel 40bis, § 1, 7°, van de wet van 27 december 1961, en artikel 91, §§ 1 tot 3, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 door het bestreden besluit werden geschonden; dat het eerste en het tweede onderdeel van het middel derhalve niet ontvankelijk zijn en dus niet ernstig;

3.2.2.2. Overwegende dat artikel 30 van het ministerieel besluit van 14 november 1963 luidt als volgt :

"Het selectiecomité opgericht voor de aanvaarding als kandidaat-aanvullingsofficier van de beroepsonderofficieren van elk krijgsmachtdeel en van de medische dienst wordt voorgezeten door de stafchef van het krijgsmachtdeel of de chef van de medische dienst of door de opper- of hoofdofficier door hem aangeduid.

Zijn bovendien leden van het selectiecomité van het krijgsmachtdeel of van de medische dienst :

- 1° twee officieren aangeduid door de stafchef van het krijgsmachtdeel of door de chef van de medische dienst;
- 2° de commandanten van de grote commando's waartoe de kandidaten behoren of hun afgevaardigde.

Een officier aangeduid door de stafchef van het krijgsmachtdeel of door de chef van de medische dienst vervult de functie van secretaris";

dat uit de argumentatie van verzoekster bij het tweede middel niet blijkt dat het selectiecomité onregelmatig werd samengesteld en dat daardoor artikel 30 van het ministerieel besluit van 14 november 1963 zou zijn geschonden; dat het derde onderdeel niet ernstig is;

3.2.2.3. Overwegende dat uit de argumentatie van verzoekster bij het tweede middel niet blijkt op welke wijze er in casu sprake is van "machtsoverschrijding en onbevoegdheid"; dat het vierde onderdeel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoekster als derde middel aanvoert, eerste onderdeel, de schending van de regel "patere legem quam ipse fecisti" en onwettige motieven, tweede onderdeel, kennelijke beoordelingsfout, onwettige motieven en machtsafwending; dat zij stelt :

"0. Verzoekster heeft in hoofdstuk V betiteld 'NOPENS DE ONTVANKELIJKHEID DER MIDDELEN' aangetoond dat ze ter ondersteuning van een grief op ontvankelijke wijze de onregelmatigheden van deelbeslissingen kan aanvoeren. Deze onregelmatigheden dienen ovk. de exceptie van het art. 159 (Gec. W. R.v.St.) ambtshalve opgeworpen te worden. Het bestreden K.B. dient aldus vernietigd te worden, omdat voorafgaandelijke akten geen toepassing mogen verkrijgen.

1. Uit het administratief dossier X-4.783 (Stuk 10) blijkt dat verzoekster 4 op 5 kreeg voor de rubriek 'Geschiktheid dienst op zee' evenals K. HOLLEVOET (Adm dossier, X-4.783, stuk 11). Wanneer er rekening gehouden wordt met de punten die aan K. HOLLEVOET op grond van haar werkelijke geschiktheid (zoals hierna wordt toegelicht) toekomen, zoals ook werd gedaan in 1993, moet het eindresultaat van K. HOLLEVOET verminderd worden met vier punten. Verzoeksters belang tot het middel is evident. HOLLEVOET had immers - zoals in 1993 - 0/5 moeten krijgen i.p.v. 4/5, zodat haar eindresultaat 47,16 (nl. 51.16 - 4) zou bedragen hebben, d.w.z. één punt minder dan verzoeksters waarde 48,16/60.

2. Het GYCO-profiel van HOLLEVOET was sinds oudsher '5 2 1 1'; de G-factor 5 is 'uitsluitend geschikt walfuncties' (Bijlage N). Aan haar werd terecht een definitieve categorie 'F' toegekend nl. 'ongeschikt voor de zeedienst in vreedstijd' (Bijlage R). Dit objectief gegeven werd eerbiedigd door het selectiecomité 1993 (Adm. St.14, X-4.783).

Bij beslissing NAVCENMED 1594 van 05 juli 1994 (Adm. St.15, X-4.783) wordt evenwel in extremis dit profiel fel verbeterd tot '2 2 1 1' en wordt anderzijds de categorie fel verbeterd tot 'B'.

3. Het art. 3bis van het K.B. van 26 augustus 1981 betreffende het medisch geschiktheidsprofiel, aldus gewijzigd bij K.B. van 11 juli 1991 (Bijlage L) voorziet in een 'speciaal profiel met een afkorting GYCO' met een 'dalende waardeschaal van 1 tot 5' (art. 4). Hoe hoger het cijfer, hoe slechter het profiel.

G-factor 5 impliceert 'Uitsluitend geschikt walfuncties' (Bijlage N). Overeenkomstig het reglement A21 - Uitgave 1990, p. 5-71-0 'Geschiktheid voor de dienst op zee' (Bijlage R) wordt de categorie F, nl. 'definitief ongeschikt voor de zeedienst in vreedstijd' toegekend.

Het reglement IF 51, III-22, blz. 36 en 40 (Bijlage O) voorziet voor de categorie 'B' een 'minimum GYCO-profiel' 2 1 1 1.

4. Verzoeksters GYCO-profiel is 2 1 1 1. Aan haar werd derhalve terecht een B-categorie 'geschikt zeedienst' toegekend (Bijlage S).

5. De onwettigheid van de beslissing van 05 juli 1994 is tweërlei.

a. Enerzijds - al zou het nieuwe GYCO-profiel van HOLLEVOET nog op regelmatige wijze zijn toegekend geweest - dan nog dient vastgesteld dat de B-categorie een minimumprofiel 2 1 1 1 vereist (IF 51, p. 40, Bijlage O). Aan HOLLEVOET werd dus ten onrechte een B-waardering toegekend. Dit vormt dus een onwettig motief voor de latere beslissingen van het selectiecomité 1994, dat o.i. de eigen reglementering van de Krijgsmachten dient te eerbiedigen (1ste onderdeel).

b. Anderzijds dient vastgesteld dat de fysieke geschiktheid van HOLLEVOET van oudsher dermate was dat ze op permanente en definitieve wijze 'ongeschikt voor zeedienst in vreedstijd' (categorie F) was en 'uitsluitend geschikt was voor walfuncties' (G-factor 5).

Het blijkt heden een Lourdes-mirakel dat HOLLEVOET in extremis op 5 juli 1994 alle mogelijke tussencategorieën overstijgt en in tempore suspecto geschikt wordt verklaard voor de zeedienst zonder enige beperking. Deze onmogelijke reuzensprong van F naar B op 36-jarige leeftijd is vooreerst een evidente kennelijke beoordelingsfout (2de onderdeel). Er weze trouwens benadrukt dat HOLLEVOET zelfs niet eens de tussencategorie E 'Tijdelijke ongeschikt voor de zeedienst' verkregen had. Bovendien vergt deze wijziging, die volkomen haaks staat op alle voorgaande beslissingen tot volkomen ongeschiktheid van HOLLEVOET voor

enige zeedienst, een ernstig motivering die in casu volkomen ontbreekt. De afwezige formele motivering en de afwezige motieven leiden tot onwettige motieven en machtsoverschrijding. Tot slot is deze frauduleuze profielwijziging (in extremis) uiteraard bestemd om HOLLEVOET te bevoordelen d.m.v. een B-categorie bij de nakende beraadslaging van de sessie 1994. Dit is een evidente machtsafwending.

6. Om deze redenen moet de beslissing van 5 juli 1994 vernietigd worden en kan ze aansluitend de andere bestreden beslissingen niet geldig ondersteunen. Deze profielwijziging heeft K. HOLLEVOET op determinerende wijze beoordeeld, zodat verzoekster er kennelijk belang bij heeft deze grief aan te houden.

Verzoekster heeft dit gepreciseerd in de memorie van wederantwoord X-4.783.

7. Het lijkt niet onbelangrijk aan te stippen dat de Raad van State bevoegd is om beslissingen tot medische profielwijziging te vernietigen en onwettig te verklaren. Idem : Hof van Justitie te Luxemburg, Arrest van 10 juni 1980 (WAELEBROECK, M. Les Communautés européennes, La CJCE, Tome 10, Ed. U.L.B., Brussel, 1994, p. 149, n 306).

8. Gelet op deze onwettigheden, kan de Koning heden K. HOLLEVOET noch aanstellen noch inschrijven als officier";

3.3.2.1. Overwegende dat uit stuk 10 van het administratief dossier blijkt dat geneesheer-luitenant-kolonel T'JOENS, Hoofdgeneesheer van het Medisch Centrum Zeemacht, met een nota van 5 juli 1994 aan Karine HOLLEVOET een "wijziging medisch profiel" heeft betekend; dat uit dit document blijkt dat "de medische commissie voor Geschiktheid Dienst op Zee, aangesteld in uitvoering van IF/51 na uitvoering der nodige onderzoeken, heeft besloten tot de volgende profielwijziging :

	G Y C O	Groep
OUD :	5 2 1 1	F
NIEUW :	2 2 1 1	B";

dat verzoekster aanvoert dat deze wijziging van het "GYCO-profiel" onwettig is;

3.3.2.2. Overwegende dat artikel 3bis van het koninklijk besluit van 28 augustus 1981 betreffende het medisch geschiktheidsprofiel en het medisch onderzoek

van de kandidaten voor toelating tot de actieve kaders en van de dienstplichtigen, ingevoegd door artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 juli 1991, luidt als volgt :

"Artikel 3bis. Een speciaal medisch profiel, met een afkorting 'GYKO' genoemd, bepaalt de geschiktheid voor de zeedienst.

Dit speciaal medisch profiel omvat de volgende factoren :

- 1° De factor 'G' staat voor de terugslag op de geschiktheid voor de zeedienst van alle pathologieën die geen betrekking hebben op de gezichtsscherpte, de gehoorscherppte en de kleurenzin;
- 2° De factor 'Y' staat voor de terugslag op de geschiktheid voor de zeedienst van de gezichtsscherpte en van de kwaliteit van het zicht;
- 3° De factor 'K' staat voor de terugslag op de geschiktheid voor de zeedienst van de kleurenzin;
- 4° De factor 'O' staat voor de terugslag op de geschiktheid voor de zeedienst van de gehoorscherppte";

dat artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 augustus 1981, gewijzigd door artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 1991, luidt als volgt :

"Artikel 4. Voor elk van de factoren wordt, volgens een dalende waardeschaal van 1 tot 5, een cijfer toegekend dat overeenstemt met een van de evaluaties die in de bij dit besluit gevoegde tabellen zijn vermeld";

dat bijlage 2 bij het koninklijk besluit van 28 augustus 1981, ingevoegd door artikel 5 van het koninklijk besluit van 11 juli 1991, luidt als volgt :

"De beoordeling van de verschillende factoren bepaald in artikel 3bis wordt als volgt vastgesteld :

Factor	Cijfer	Betekenis
G	1	Geschikt voor dienst op zee en voor diepzeeduiken. Moet beantwoorden aan speciale eisen opgelegd door de medische commissie voor geschiktheid voor de dienst op zee.
	2	Kan geplaatst worden aan boord van alle typen schepen van de zeemacht, zonder beperking inzake aard, duur

		en frequentie van de vaaropdrachten.
	3	Geschikt dienst op zee met beperking qua type schip. Kan geplaatst worden voor de uitvoering van opdrachten aan boord van bepaalde schepen. Geen beperking inzake aard, duur en frequentie van deze vaaropdrachten.
	4	Geschikt dienst op zee met beperking qua duur en frequentie van de vaaropdrachten. Kan geplaatst worden aan boord van schepen die korte en toevallige opdrachten op zee uitvoeren.
	5	Uitsluitend geschikt voor wal-functies.
Factor	Cijfer	Betekenis
Y	(...)	(...)
K	(...)	(...)
O	(...)	(...)"

dat met betrekking tot de "F"-categorie, die Karine HOLLEVOET vóór 5 juli 1994 bezat, en de "B"-categorie, die zij vanaf 5 juli 1994 bezit, dient te worden verwezen naar de "Onderrichting over de informatie van de centrale diensten" (Reglement A21 - 1990); dat deze onderrichting een aantal codes bevat voor "al het personeel van het actief kader van de (Zeemacht) en elke militair die in aanmerking komt voor inscheping"; dat deze codes luiden als volgt :

"A = Geschikt voor de zee- en duikdienst
 B = Geschikt voor de zeedienst
 C = Geschikt voor de zeedienst met aanwezigheid van een scheepsdokter
 D = Geschikt voor korte vaaropdrachten
 E = Tijdelijk ongeschikt voor de zeedienst
 F = Ongeschikt voor de zeedienst in vredeestijd
 G = Afgekeurd voor de zeedienst";

3.3.2.3. Overwegende dat uit de nota van 5 juli 1994 blijkt dat Karine HOLLEVOET voordien werd ingedeeld in de groep "F", dit is "ongeschikt voor de zeedienst in vredeestijd", en thans behoort tot de groep "B", dit is "geschikt voor de zeedienst"; dat de "F"-categorie niet betekent dat de betrokken persoon "definitief ongeschikt (is) voor de zeedienst in vredeestijd", zoals verzoekster

ten onrechte stelt, maar wel "ongeschikt voor de zeedienst in vreedstijd"; dat verzoekster stelt dat de "B"-categorie ten onrechte werd toegekend aan Karine HOLLEVOET omdat het minimum GYCO-profiel van deze categorie 2 1 1 1 is, terwijl Karine HOLLEVOET slechts het GYCO-profiel 2 2 1 1 bezit; dat zij in dit verband verwijst naar het reglement IF 51, zijnde een "Bundel van Wetten, Algemene Orders en Onderrichtingen betreffende de Fysische Geschiktheid der Militairen"; dat het niet vanzelfsprekend is dat wanneer aan Karine HOLLEVOET in 1994 de categorie "B" werd toegekend, het reglement IF 51 werd toegepast; dat in dit reglement IF 51 immers de "geschiktheidscoëfficiënten voor de zeedienst" aangeduid worden met de letters "ZMA, ZMB, ZMC, ZMD, ZME en ZMF"; dat het veeleer aannemelijk is dat ten aanzien van Karine HOLLEVOET op administratief vlak toepassing werd gemaakt van het reglement A21 ("Onderrichtingen over de informatie van de centrale diensten"), hetgeen overigens op 4 oktober 1995 door de geneesheer-kolonel T'JOENS uitdrukkelijk werd bevestigd; dat op het eerste gezicht niet is aangetoond dat aan Karine HOLLEVOET ten onrechte een "B"-categorie, dit is "geschikt voor de zeedienst", werd toegekend;

3.3.2.4. Overwegende dat, met betrekking tot de wijziging van het medisch profiel van Karine HOLLEVOET van een "F"-categorie naar een "B"-categorie verzoekster op een "Lourdes-mirakel" en een "onmogelijke reuzensprong", wijst hetgeen een "evidente kennelijke beoordelingsfout" is; dat verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete gegevens vermeldt op grond waarvan zou dienen besloten te worden tot een "evidente kennelijke beoordelingsfout"; dat zij geen kennis heeft van de inhoud van het medisch dossier van Karine HOLLEVOET; dat haar stelling dat de wijziging van het medisch profiel van Karine HOLLEVOET een "evidente kennelijke beoordelingsfout" is, niet steunt op medische gegevens, en derhalve een loutere bewering is; dat de nota van 5 juli

1994 waarmede door geneesheer-luitenant-kolonel T'JOENS aan Karine HOLLEVOET de wijziging van het medisch profiel werd medegedeeld, geen formele motivering bevat; dat aangezien het evenwel slechts een betekening van een beslissing betreft het ontbreken van enige formele motivering in de betekening geen onwettigheid inhoudt van de beslissing tot profielwijziging; dat uit een verklaring van geneesheer-kolonel T'JOENS van 29 juli 1996 van de Staf van de Marine, Directie van de Medische Dienst, blijkt dat Karine HOLLEVOET bij haar aanwerving (1977) ongeschikt was voor dienst op zee wegens een rugprobleem; dat nieuwe radiografies genomen in 1994 de Commissie voor Geschiktheid Dienst op Zee toelieten te besluiten dat de ongeschiktheid voor dit rugprobleem niet meer bestond, aldus geneesheer-kolonel T'JOENS; dat hieruit niet blijkt dat de beslissing tot wijziging van het medisch profiel op onwettige motieven zou gesteund zijn;

3.3.2.5. Overwegende dat verzoekster niet aantoonst dat de medische profielwijziging frauduleus is opgesteld om Karine HOLLEVOET te bevoordelen; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat tot deze profielwijziging zou zijn besloten met een ongeoorloofd doel en dat dit ongeoorloofd doel, voor zover het bewezen zou zijn, het enige doel is; dat er dan ook geen sprake is van machtsafwending; dat het derde middel niet ernstig is;

3.4. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen;

4. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom.

4.1. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom impliceert,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.